

Puig Campana(Quan Puig Campana té capell, pica espart i fes cordell) (PAREM)

Refrany amb el qual indiquem que prompte plourà.

El Puig Campana s'adorna amb un cim virtual en forma de campana i, des de sempre, ha ajudat al veïnat a llegir la natura. Així, els pragmàtics llauradors l'observaven per a endevinar si amenaçava pluja sempre que els núvols l'escodrinaven també i anunciaven que era l'hora de substituir els treballs del camp per altres que es feien al resguard, com el de convertir l'espart -planta de secà- en una llarga trena que servia de cordell a les hortes, tallada a trossos.

Les dones majors, no obstant, preferien predir la

pluja amb un altre refrany i, per això, consultaven exclusivament al cel. Amb *cel a borreguets*, *pluja a canterets* expressaven que el sostre de cirrocúmulus -núvols d'alçària en forma de velló que apareixen davant dels fronts anunciant el mal temps- duia aigua, tanta com la que elles guardaven dins dels cànters de les seues cuines.

A pesar d'això, els incrèduls, perquè l'escassetat de pluja els duia a desconfiar, recorrien a la lectura d'un espai més proper i es dirigien a la platja per a trobar un senyal a la vora de la mar. Segons ells, *els clotets a la vora de la mar* confirmarien els dos refranys anteriors. (Revisat, 8-11-16).

Diccionari de
Benidorm